A°. 1840. N°. 31.

WOENSDAG, 15 APRIL.



SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 11 April 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-order van heden, no. 95/11, ten gevolge van de bevordering van den Tweede Luitenant A. DE RANDAMIE tot Eerste Luitenant, aan dezelve *eervol* ontslag verleend als *Lid* van den SCHUTTERS-RAAD, en voorts voor het nog loopend jaar, in deszelfs plaats benoemd: den Tweede Luitenant H. S. ABENDANON.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

ADVERTENTIEN.

De Taxatie der Huurwaarde over het loopend Dienstjaar, voor het einde dezer maand, ten kantore van den ondergeteekende moetende worden voldaan, zoo worden belanghebbenden, daaraan mits deze, herinnert.

Paramaribo, den 14 April 1840.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester *ad interim*,
H E L B.

Tot narigt der daarbij belanghebbenden dient, als dat de gewone Exercitie met de Brandspuiten No. 1, 2 en 3, op aanstaande Zaturdag, des morgens ten *half zes* ure, op het Plein, zal plaats vinden.

Paramaribo, den 15 April 1840.

De Adsistent Opperbrandmeester,
J. P. L. WEIMANN.

(14802) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 17den April 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Princenstraat*, La. E. No. 287 Nieuwe Wijk en La. D. No. 864 Oude Wijk; aankomende den Boedel wijlen ANNA van WEIJNE.

Paramaribo, den 13 April 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(14805) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 17den April 1840, des voormiddags om *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Groote Dwarsstraat*, La. E. No. 182, Nieuwe Wijk en La. D. No. 732, Oude Wijk; aankomende den Boedel SIMICA van VAN COPEREN.

Paramaribo, den 13 April 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

PRO JUSTITIA. (14801)

DE EXPLOICTEUR BIJ HET GEREGTSHOF TE *SURINAME*;

zal ter requisitie van den fungerenden Procureur Generaal, daartoe bij appointement van het Geregtshof, dd. 10 Maart jl. geautoriseerd, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit denzelve Hove, op *HEDEN*, den 15den APRIL c. k., des namiddags ten *vier* ure, ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, *ad opus jus habentium*, publiek verkoopen:

De nader aangebragte GEREDDE GOEDEREN, uit het bij de rivier *Marowijne* verongelukte Nederlandsch Koopvaardij-Schip *Catharina Jacoba*, Schipper EVERT GEERTS PEKELDER, bestaande in:

PROVISIEN; DRANKEN; TOUWWERK; ZEILEN en een IJZEREN SCHEEPS-KETTING, als ook het VRAK of CASCO van het Schip *Catharina Jacoba* zelve, in zoodanigen staat, als hetzelve aan den mond der rivier *Marowijne* is liggende. -- En eindelijk: de SLOEP of BARKAS van hetzelve, alhier aangebragt met MAST, ZEILEN, TOUWWERK en ANKER.

De lijst dier Goederen, als ook de veil-conditien, liggen ten kantore van den ondergeteekenden, ter *visie*.

Paramaribo, den 15 April 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

J. F. DE ROOIJ

heeft ontvangen en biedt te Koop:

ROODE-, RIJNSCHE-, MADERA en andere *WIJNEN.* (14803)

Paramaribo, den 11 April 1840.

(14750) De ondergeteekende voornemens zijnde, zijne *AFFAIRE* te quiteren, biedt de STUKGOEDEREN en verdere voorradige WINKELWAREN, tegen factuurs- en inkoops-prijs, hetzij gedeeltelijk *à contant*, hetzij het geheel, op *aannemelijke voorwaarden* te Koop.

Tevens wordt deszelfs *HUIS* te HUUR AANGEBODEN.

Wijders verzoekt hij zijne Debiteuren vriendelijk, tot voorkoming van onaangename vervolgingen, hunne Rekeningen vóór *ultimo* dezer maand, te willen aanzuiveren.

Paramaribo, 11 April 1840.

F. W. WERLÉ.

(14791) THOMAS B. BRADFORD vertrekt.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, het Schip Koophandel, Kapt. F. Popken, naar Amsterdam, lading: 68 vaten en 1745 balen heele Koffij, 14 vaten en 305 balen gebroken dito, 83 balen schoone- en 5 dito vuile Katoen.

Den 11den, het Schip de Jonge Jan, Kapt. F. Guijt, naar Rotterdam, lading: 203 vaten Suiker, 188 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen.

Den 13den, het Schip Allersma, Kapt. R. W. Vos, naar Amsterdam, lading: 256 vaten Suiker, 15 balen schoone- en 1 baal vuile Katoen, 396 ponden Indigo, 1 vat Rum en 2560 ponden oud Koper.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 28 Februarij 1840.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 24 Februarij.

Uit de dagbladen van de Kaap de Goede Hoop, gaande tot den 25 December ll., vernemen wij, dat de Hollandsche boeren te Port-Natal, op het aanbod van den bevelhebber der Engelsche troepen in het naburig kamp, om hunne wapenen terug te geven, onder voorwaarde, dat zij beloven zullen die niet anders dan tot zelfverdediging tegen de inboorlingen te gebruiken, stellig geweigerd hebben, zoodanige belofte te doen. Zij hebben voorts hunne verontwaardiging te kennen gegeven over het plan, om eene andere Engelsche kolonie op het grondgebied van Port-Natal op te rigten; en stellig verklaard, dat zij geenen kolonist in hunne nabijheid zullen dulden, die zich niet aan hun bestuur onderwerpt.

— In het Eng. weekblad het *Athenaeum* van den 15 Febr., vindt men belangrijke wenken omtrent de mogelijkheid van groote veranderingen in de zon en het zonlicht, gegeven door sir John Herschel, in de vergadering van de *Astronomical Society*, den 10 Januarij ll. gehouden, ter gelegenheid van zijne mededeelingen aan die maatschappij, betreffende de aanmerkelijke verandering, door hem waargenomen, in de voornaamste ster van het sterrebeeld Orion (*a* Orionis), welke ster sedert den 26 Nov. 1839 is gaan verminderen, en den 8 Januarij ll. reeds de helft in grootte en licht verloren had.

ENGELAND.

LONDEN, den 18 Februarij.

Onlangs hebben zich twee heeren bij den hertog van Wellington vervoegd, en hem te kennen gegeven, dat zij, als executeuren-testamentair van een' hunner vrienden, een man van zonderlinge denkbeelden, in last hadden een legaat van vijf honderd ponden sterling uit te keeren aan den dappersten man van ht Engelsche leger, en geloofden, door aan den hertog die som ter hand te stellen, getrouwelijk aan de meening van den testateur te voldoen. De hertog bedankte hen voor de eer, die zij hem bewezen, maar weigerde de som aan te nemen, zeggende, dat in de Britsche armee menig man gevonden werd, die zoo dapper was als hij zelf; hij liet zich echter eindelijk, op aanhouden der executeuren, welgevallen, om, na eenig beraad, den man aan te wijzen, aan wien hij begreep, dat het legaat toebehoorde, en werkelijk

noemde hij als zoodanig den generaal-majoor sir James Macdonell, die in den slag van Waterloo in de hoeve van Houguemont het bevel voerde, en met eene oud ridderlijke dapperheid en een' gezegenden uitslag dien belangrijken post verdedigd had. De executeuren vervoegden zich nu met de aanbeveling van den hertog tot den generaal, die zich zeer gevoelig betoonde over dit blijk van goedkeuring van zijnen grooten veldheer, doch verklaarde het legaat te zullen deelen met den sergeant-majoor van de Coldstreamgards, Fraser, als hebbende deze, op het oogenblik, dat de Franschen met zoo veel geweld op de pachthoeve inliepen, dat de poort open sprong, hem bijgestaan om de deuren daarvan op den vijand weder te sluiten, hetwelk aan beide door eene buitengewone inspanning van ligchaamskrachten gelukt was, en waardoor het lot van Houguemont beslist was geworden.

— Tot nadere beproeving van de veronderstellingen, door eenige Fransche geleerden aangenomen, dat námelijk de positieve electriciteit de ligchamen zwaarder, en de negatieve ligter maakt, heeft men hier onlangs in de Electrische maatschappij voorgeslagen, aan eenen goeden timekeeper eenen slinger te maken, bestaande in eene groote glazenbuis, welke men opvult met glazen schijven, die tot op eenen kleinen afstand van den rand, met bladtin bekleed zijn, en welke alle aan dezelfde zijde dan eens positief dan eens negatief geëlectriseerd zijnde, zoo de veronderstelling waar is, eene verplaatsing van het gemeenschappelijk zwaartepunt moeten daarstellen; welke verplaatsing door het verschil van het aantal slingeringen in denzelfden tijd blijkbaar moet worden.

— Een dagblad bevatte dezer dagen een klein opstel over de inkomsten van beroemde Londensche geneesheeren en heelmeesters. Vijf guinjes per visite is niets buitengewoons onder den adel. De heelmeester Cowper nam 1000 guinjes voor eene steensnede. De geneesheeren Chambers en Brodie verdienen jaarlijks p. st. 12,000. Dr. Home gaf aan de belasting-kommissie zijn jaarlijksche verdiensten op voor p. st. 21,000. Twee andere geneesheeren, Quakers, berekenen hun jaarlijksch honorarium op p. st. 8,000 tot p. st. 12,000. In het westelijk gedeelte van Londen, waar de aristocratie woont, is inzonderheid het honorarium der Doctoren hoog, omdat zij, uit toon, lang bij den patient blijven moeten en dus slechts twee visites in het uur kunnen afleggen. Van dáár dan ook dat zoo menig patient in Engeland zonder geneeskundigen bijstand sterven of zich tot kwakzalvers wenden moet.

Mengelingen.

VOLTAIRE EN GIBBON.

Gibbon woonde, in het jaar 1776, te *Lousanne* en hield briefwisseling met Voltaire in *Ferney*. Zij hadden elkander nooit ontmoet, en kenden elkander slechts door hunne brieven. Voltaire was naijverig op den roem van den Brit en schreef beleedigend over hem. Gibbon maakte daar eene satire op en teekende Voltaire als een driftigen, jaloerschen en bitsen man. In antwoord daarop maakte Voltaire eene karrikatuur van Gibbon en schilderde hem als een dwerg, met een dikken buik, groot hoofd, platten neus enz.; hij zond die karrikatuur naar *Lousanne*. Van dien tijd af hield de onderlinge briefwisseling op. Eenigen tijd daarna begaf Gibbon zich naar *Geneve*, bij zijnen vriend Tronchin, die ook met Voltaire zeer gemeenzaam bekend was. »Voltaire bespot mij," zeide hij onder anderen: »maar ik wil hem gaan bezoeken in *Ferney*, want men zegt, dat hij niets minder dan schoon is." Tronchin, die zich gaarne vermaakte, en naar het karakter van deze twee mannen, eene reeks van aardigheden vooruit zag, schreef aanstonds aan Voltaire, welk bezoek hij te wachten had. Deze liet ten eerste zijne nicht Denis komen, die de *honneurs* van zijn huis ophield, en zeide tot haar; »Er zal een hatelijke »Engelschman komen. Gij moet voor hem alle oplettendheid hebben, want hij is een man van groote verdiensten, op wien ik grooten prijs stel; maar ik doorgrond zijn oogmerk; hij zal mij niet zien." Daarop sloot hij zich in zijn studeerkamer op. Reeds twee dagen daarna kwam Gibbon, en liet zich aandienen. Mevrouw Denis ontving hem zeer vriendelijk en voorkomend, maar zeide, dat Voltaire hem niet wilde zien. Gibbon plaatste daarop zijnen leuningstoel midden in het vertrek, en zeide zoo luid, dat Voltaire het in de naastgelegen kamer hooren kon: »Als hij mij niet wil ontmoeten, dan ga ik ook niet heen." Hij zond zijn rijtuig weg en bleef. De nacht kwam, men moest hem een kamer en een bed aanbieden en zoo bleef hij, etende en drinkende met de nicht. Dit gebeurde ook den volgenden dag, maar Voltaire kwam niet ten voorschijn. Mevrouw Denis zeide wel: »Mijnheer! uw bezoek duurt lang, het verveelt *Monseigneur*;" (want zoo liet Voltaire zich noemen.) »Dat gaat mij niet aan," antwoordde de Engelschman; »ik ben gekomen, om hem te zien, en ik ga niet heen, voor dat ik hem gezien heb." Zoo verliepen drie dagen. Eindelijk werd Voltaire ongeduldig, want hij kon niet uit zijne kamer, en schreef hem het volgende briefje: »Mijnheer! *Don Quichot* zag de herbergen aan voor kasteelen, maar gij, gij gebruikt mijn kasteel tot een herberg." Gibbon antwoordde daarop met de volgende regels;

»Te dezer plaats dacht ik een vernuftig man te vinden, hem te hooren, te spreken en door hem te gelijk onderrigt te worden: maar, gelijk bij Lucullus, dien ik haat, eet en drinkt men bij u, en men ziet u niet."

Na het afgeven van dit briefje vertrok Gibbon. Gedurende zijn driedaagsch oponthoud in *Ferney*, had hij zich door de bedienden, omtrent de gebruiken en gewoonten van Voltaire, laten onderrigten, en op deze ingewonnen berigten bouwde hij zijn verder plan. Na eenige weken kwam hij terug, zijn rijtuig had hij in den omtrek laten staan, en hij ging vroeg in den morgen te voet naar het verblijf van Voltaire, waar nog niemand op was, die hem hinderlijk zijn kon. Hij zocht den koetsier op, en, wetende dat Voltaire een klein merrie paard had, dat hij boven al zijne andere paarden waardeerde, verzocht hij den koetsier, hem dat eens te laten zien. In den stal gekomen, zeide hij; »Hoor eens, goede Vriend! als gij de merrie eens in de beuken laan wildet laten loopen, dan beloof ik u een goed drinkgeld." De koetsier was gereed, en intusschen verborg Gibbon zich in het boschje, dat langs die laan liep. De Merrie kwam vrolijk springende en liep de laan op en neer. Voltaire, die nu reeds op was en in zijne op de allé uitziende boekenkamer de brieven, den vorigen avond ontvangen, las, ontdekte het, doet het raam open, vraagt, waarom de merrie daar loopt, en, toen de koetsier zegt, dat zij hem ontkomen is, ijlt hij in zijn slaaprok; en met de nachtmuts op het hoofd, het huis uit naar de allé, om de merrie te helpen opvangen. Voltaire was toen twee en tachtig jaren oud, zeer mager, had een ingevallen gelaat, geene tanden meer, een vooruitstekende kin, een kaal hoofd, en had, in één woord, meer van een grooten ouden aap, dan van een mensch. Toen Gibbon hem gezien had, kwam hij uit het boschje ten voorschijn, liep hem te gemoet, bezag hem van voren en, van achteren, van onder en van boven, en riep, in de handen kloppende en spottende, hem toe; »Adieu, Voltaire! ik heb u gezien. Gij zijt waarlijk geene schoonheid!" Daarmede ging hij heen. Voltaire woedend, dat hij ten toon gesteld was, liep naar zijne boekenkamer terug, deed zijnen Secretaris Vannière bij zich komen en zeide tot hem: »Loop dien Engelschman na, en vraag hem twaalf *sous*, voor het zien van het beest." De Secretaris vond Gibbon nog en ijlde hem met deze woorden te gemoet: »Mijnheer! Monseigneur eischt twaalf *sous* van u, dewijl gij het beest gezien hebt." Hierop antwoordde Gibbon: »Dat is billijk, zie daar hebt gij er vier en twintig; zeg aan uwen Heer, dat ik voor twee vertooningen betaald heb, en morgen terug kom." Middelerwijl was Voltaire bedaard, en begon in te zien, hoe dwaas hij gedaan had, door zich zelven met een *beest* te vergelijken. Toen dus zijn Secretaris terug kwam met Gibbon's antwoord, zeide hij: »die Engelschman is kwaadaardiger dan ik; hij zal mij nog een leelijken trek spelen. Ik moet vrede met hem maken. Vannière! noodig hem morgen bij mij ter maaltijd." Dit geschiedde. Voltaire liet Gibbon met zijn rijtuig halen, en ontving hem zeer beleefd. Gibbon gedroeg zich als een edelman, was vriendelijk en hield zich, als of er niets was voorgevallen. Voltaire ontving hem bij het uitstappen uit den wagen en stelde hem aan het gezelschap, dat hij daarenboven genoodigd had, voor. Onder den maaltijd lokte het eene vernuftige woord het andere uit, maar het gebeurde werd zelfs van verre niet aangeroerd. Zij waren van dien dag af goede vrienden. Gibbon bezocht Voltaire van tijd tot tijd en bleef dan gewoonlijk drie of vier dagen bij hem. Doch nooit spraken zij, over hetgeen in de beuken allé had plaats gehad.

Stand der Maan.

2	*APRIL*	NIEUWE MAAN.
9	»	EERSTE KWARTIER.
16	»	VOLLE MAAN.
25	»	LAATSTE KWARTIER.

Watergetijen.

	Hoog Water.	Laag Water.
15 WOENSDAG.	's morgens 5-06	's avonds 11-06
16 DONDERDAG.	» 6-00	» 12-00
17 VRIJDAG.	» 6-45	» 12-45
18 ZATURDAG.	» 7-30	» 1-30

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.